

Att skriva testbar kod

Tobias Wrigstad
tobias.wrigstad@it.uu.se

Principer

- Litet förenklat kan vi tänka att ett **enhetstest** är en funktion $y = f(x)$
- Ett testfall blir då en tupel (x,u) där x är indata och u är det förväntade utdatat (som skall jämföras med y)
- Denna syn på test är begränsad

Fungerar bra för funktioner som inte bygger på andra funktioner

Vad händer om $y = g(z)$ där $z = f(x)$?

Varför är detta ett problem?

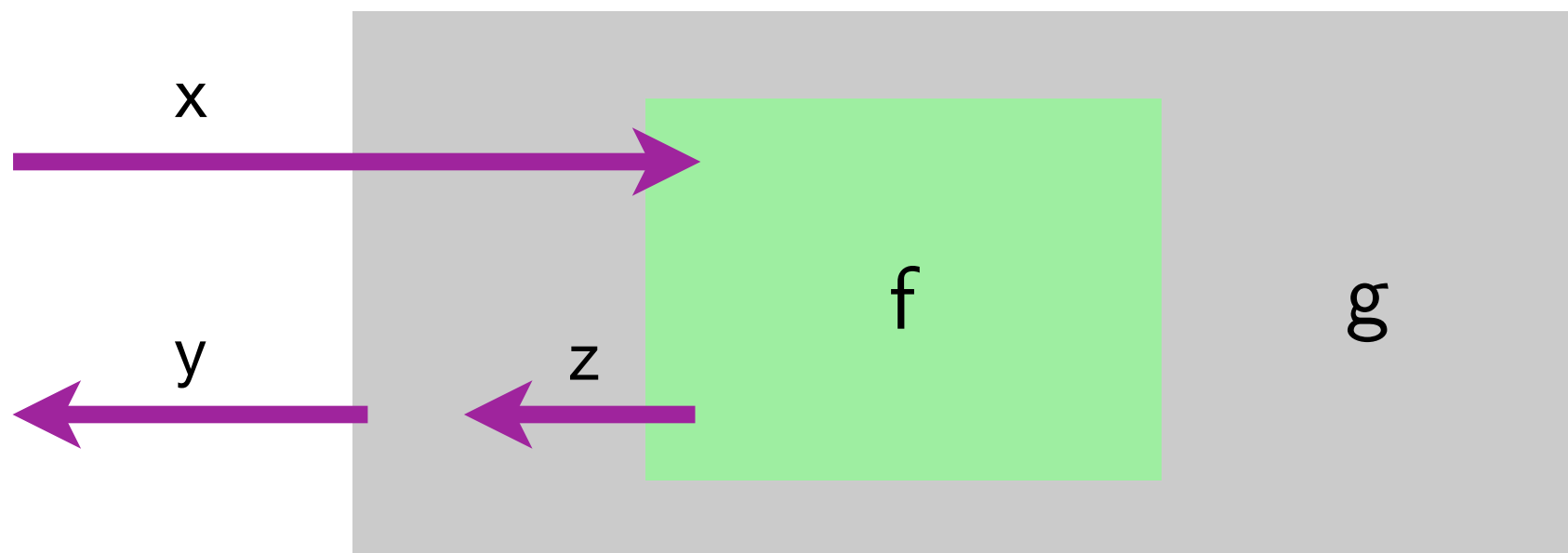
- Vi kommer att jobba med exemplet att f är en funktion som returnerar en tidsangivelse och att g är en logger som använder sig av f .

Antag $y = g(z)$ där $z = f(x)$

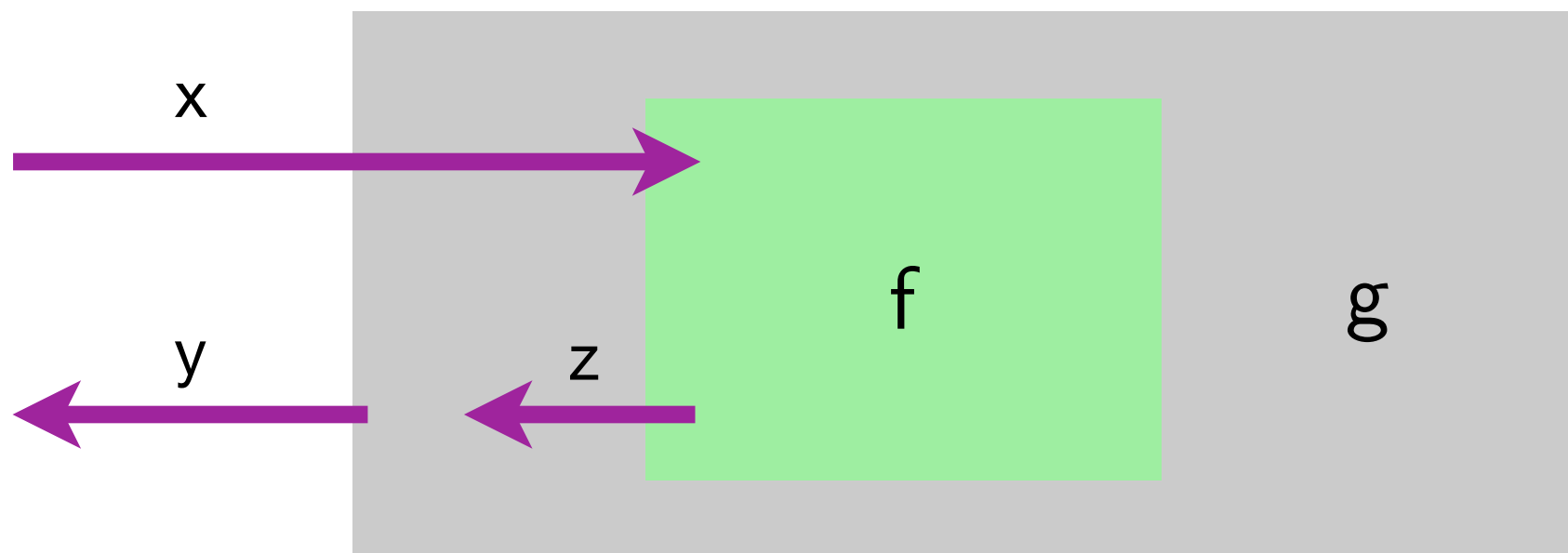
- Om för något (x,u) , har vi $y \neq u$ – var ligger felet?

$f?$ $g?$

Antag $y = g(z)$ där $z = f(x)$

- Vad är relationen mellan x och z — indatat till g ?

Komposition är integrationstest

- Möjligheten att isolera eller lokalisera en felkälla

$y = f(x)$ där f bygger på "primitiver" är ett test av f (primitiver \sim pålitliga)

$y = g(z)$ där $z = f(x)$ prövar integrationen av f och g

- Integrationstest är också viktigt men ligger på en högre nivå än enhetstest

Integrationstest måste förutsätta fungerande komponenter! (Varför?)

- För bättre blame control vill vi kunna pröva "enbart g "

Men hur?

(z,u) skall inte bry sig om/behöva gå via f

Att bryta ut beroenden

- Betänk testprogrammet t , vi kan göra antingen

$t(x) = g(z)$ där $z = f(x)$ och f -anropet är hårdkodat i g , eller

$t(x, f) = g(z)$ där $z = f(x)$ och f är en parameter

Vad är skillnaden?

Att bryta ut beroenden

- $t(x) = g(f(x))$

g 's beroende av f är hårdkodat inuti implementationen av t

Vi kan inte byta ut f , eller pröva "enbart g " (svårt att veta vad " x är" också!)

- $t(x, f) = g(f(x))$

Beroendet av f har brutits ut och skickas in som en del av testet

Enkelt att pröva "enbart g " med testfall där relationen mellan $u = f(x)$ är känd

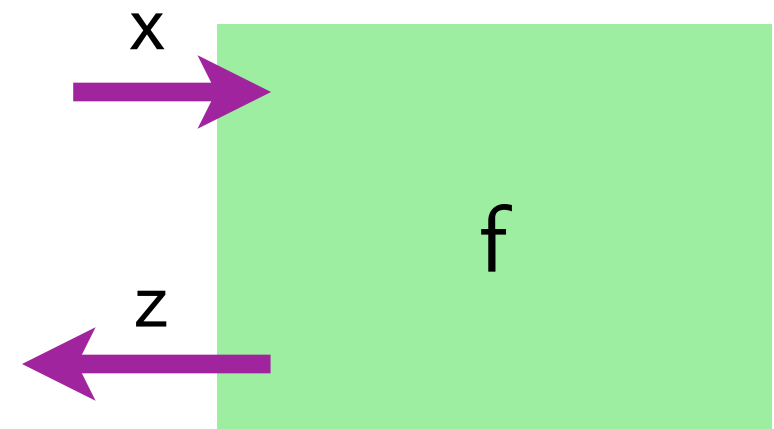
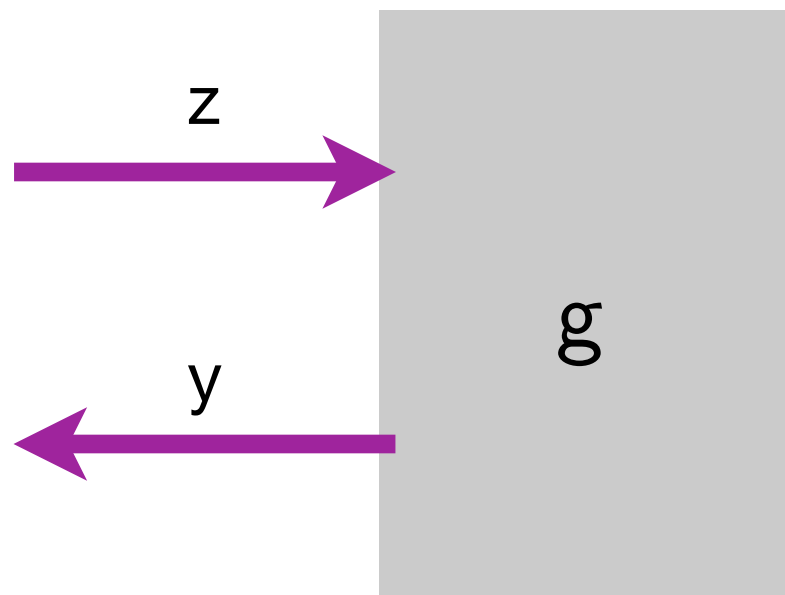
Högre-ordningens programmering

- Att faktorerera ut beteende bryter (potentiellt långa) beroendekedjor som också försvårar återanvändning
- Utbrutna beroenden ger mindre byggstenar = enklare återanvändning

Test av g med $(x, f) = u$ där $u = g(f(x))$

- Relationen mellan x och z är nu klart, och vi behöver inte ens köra f utan kan använda kända z från f 's tester i testerna av g .

Bra kod är testbar kod ($\neg \text{testbar} \Rightarrow \neg \text{bra}$)

- När vi skriver kod måste vi alltid ta dess *testbarhet* under beaktande
- Funktioner skall kunna testas enskilt

Minimera beroenden

Minimera möjliga felkällor

- Inkapsling och informationsgömning kan "förstöra" testbarhet

Kan alla funktioner testas/anropas från testprogram?

Hur enkelt är det att skicka med indata till ett test?

Kan vi enkelt kontrollera indata och utdata?

(Code coverage vs. inkapsling)

PROBLEM!

Exempel: Logger

- Anta att vi har designat och implementerat ett bibliotek för att logga C-strängar till disk i `logger.c`

Loggern måste först initialiseras med `initLogger(filename)`

Meddelanden skrivs till loggern med `logMessage(msg)`

Loggern rivs ned med `destroyLogger()`

Meddelanden buffras och skrivs till buffern (internt)

- Vi skall nu titta på kod för loggern och prata om dess testbarhet


```

/* logger.c */
#include <stdio.h>
#include <assert.h>
#include <string.h>
#include <time.h>
#include "logger.h"

/* Constants */
#define BUFSIZE 1048576
#define TIMESTAMPMAX 26

/* Module variables */
static FILE *logfile = NULL;
static char logbuffer[BUFSIZE];
static unsigned int logsiz = 0;
static time_t logtime;

/* Start code */
void initLogger(const char *fn) {
    assert(fn);
    assert(logfile == NULL);

    logfile = fopen(fn, "w");
}

```

```

void logMessage(const char *msg) {
    assert(msg);
    assert(logfile);

    int msgsiz = strlen(msg) + 1;
    if (logsiz + msgsiz + TIMESTAMPMAX > BUFSIZE) {
        flush();
    }
    time(&logtime);
    char *timestamp = ctime(&logtime);
    strcat(logbuffer, timestamp);
    char *nl = strpbrk(logbuffer, "\n");
    if (*nl) *nl = ' ' else strcat(logbuffer, " ");
    strcat(logbuffer, msg);
    strcat(logbuffer, "\n");
    logsiz += strlen(msg) + strlen(timestamp) + 2;
}

void destroyLogger() {
    assert(logfile);
    flush();
    fclose(logfile);
    logfile = NULL;
}

static inline void flush() {
    fwrite(logbuffer,
           logsiz,
           1, logfile);
    logsiz = 0;
}

```

Vad är problemen med att testa loggern?

- Låt oss börja med att titta på de tester som vi skall skriva

Skrivs logmeddelandena ut korrekt?

Är logmeddelandenas tider korrekta?

En problemlista

- Loggern skriver alltid till filer på disk
- Buffertens storlek är fix och kräver därför större testdata för att tömmas
- Tidsangivelser skapas internt i loggern vilket omöjliggör jämförelser mellan två test eftersom deras tider kommer att skilja sig
- Vidare är loggerns design inte så bra

Koden är svår att testa (som vi har sett), återanvända (varför?!) och modifiera

En bättre logger

- Möjligt att externt styra...
 - ...var utdata skall skrivas
 - ...buffertens storlek
 - ...hur tidsangivelser skapas


```
/* better-logger.c */
#include <stdio.h>
#include <stdlib.h>
#include <assert.h>
#include <string.h>
#include <time.h>

/* Constants and helper functions */
#define TIMESTAMPMAX 26
#define initLogger(p) initLoggerWithPath(p, BUFSIZE)

/* Module variables */
static FILE *logstream;
static char *logbuffer;
static unsigned int logsiz;
static time_t logtime;
static unsigned int BUFSIZE = 1048576;
static unsigned int USES_BUFFER = 1;
```

```
void initLoggerWithPath(const char *_fn, unsigned int _bufsiz) {
    assert(_fn);
    assert(logstream == NULL);

    initLoggerWithStream(fopen(_fn, "w"), _bufsiz);
}

void initLoggerWithStream(FILE *_logstream, unsigned int _bufsiz) {
    assert(_logstream);
    assert(logstream == NULL);

    BUFSIZE = _bufsiz;
    logstream = _logstream;
    if (USES_BUFFER = BUFSIZ > 0) {
        logbuffer = (char *)malloc(BUFSIZE);
    }
}

static inline void flush() {
    fwrite(logbuffer, logsiz, 1, logstream);
}

static inline void flushAndReset() { /* should be public??? */
    flush();
    logsiz = 0;
}
```



```
const char *buffer() {
    return logbuffer;
}

void logMessageWithTime(const char *_msg, const time_t *_logtime) {
    assert(_msg);
    assert(_logtime);

    const int msgSize = strlen(_msg) + TIMESTAMPMAX;
    if (USES_BUFFER) {
        if (logsiz + msgSize > BUFSIZ) flushAndReset();
    } else {
        if (BUFSIZ < msgSize) logbuffer = realloc(logbuffer, (BUFSIZ = msgSize * 2));
    }

    char *timestamp = ctime(_logtime);
    strcat(logbuffer, timestamp);
    char *nl = strpbrk(logbuffer, "\n");
    if (*nl) *nl = ' ' else strcat(logbuffer, " ");
    strcat(logbuffer, msg);
    strcat(logbuffer, "\n");
    logsiz += strlen(msg) + strlen(timestamp) + 2;

    if (!USES_BUFFER) flushAndReset();
}
```

```
void logMessage(const char *_msg) {  
    assert(_msg);  
  
    time(&logtime);  
    logMessageWithTime(_msg, &logtime);  
}
```

```
void destroyLogger() {  
    assert(logstream);  
  
    flushAndReset();  
    fclose(logstream);  
    free(logbuffer);  
    logstream = NULL;  
}
```

Observer

- [illegible]

Bryt ut beteendet helt

```
from time import ctime
```

```
def unbuffered(time, msg):  
    print time, msg
```

```
def buffered(time, msg):  
    global logbuffer  
    if not "logbuffer" in globals():  
        logbuffer = []  
    if len(logbuffer) > 1024:  
        for msg in logbuffer:  
            print msg  
        logbuffer = [time + " " + msg]  
    else:  
        logbuffer.append(time + " " + msg)
```

(För enkelhets skull skrivet i Python)

```
def initLogger(behaviour = buffered):  
    global logbehaviour, logbuffer  
    logbehaviour = behaviour  
  
def logMessage(msg, time = ctime()):  
    logbehaviour(time, msg)  
  
initLogger()  
logMessage("Foo")  
logMessage("Bar")
```


...eller ännu bättre...

- Vi kan skapa ett beteende som skriver ut på en sträng!

```
def createStoreToArrayBehaviour(buffer):  
    def storeToBuffer(time, msg):  
        buffer.append([time, msg])  
    return storeToBuffer  
  
myBuffer = []  
  
initLogger(createStoreToArrayBehaviour(myBuffer))  
logMessage("Foo")  
logMessage("Bar")  
for msg in myBuffer:  
    for element in msg:  
        print element
```



```
typedef void(*log_BH_ptr)(char *msg, void *resources);
```

```
static log_BH_ptr log_BH = NULL;
```

```
static time_BH_ptr time_BH = NULL;
```

```
static void *resources = NULL;
```

```
void initLogger(log_BH_ptr _log_BH, time_BH_ptr _time_BH void *_resources)
```

```
    assert(_BH);
```

```
    log_BH = _log_BH;
```

```
    time_BH = _time_BH;
```

```
    resources = _resources;
```

```
}
```

```
void logMessage(const char *_msg) {
```

```
    assert(_msg);
```

```
    char *timestamp = time_BH(resources);
```

```
    char *logmsg = malloc(TIMESTAMP_MAX + strlen(_msg));
```

```
    strcat(logmsg, timestamp);
```

```
    strcat(logmsg, _msg);
```

```
    log_BH(logmsg, resources);
```

```
    free(logmsg);
```

```
}
```

```
void logToString(char *msg, char *logtape) {
    /* Should of course check sizes etc. */
    strcat(logtape, msg);
}

void logToFile(char *msg, FILE *logfile) {
    fprintf(logfile, msg);
}

void logToFileWithBuffer(char *msg, FILE *logfile) {
    static int BUF_SIZE = 1024;
    static int BUF_USED = 0;
    static char *buffer = calloc(BUF_SIZE);
    int msg_length = strlen(msg);
    if (BUF_USED + msg_length > BUF_SIZE) {
        /* flush and reset */
    } else {
        strcat(buffer, msg);
        BUF_SIZE += msg_length;
    }
}
```

```
char *generateTimeStamp(void *ignore) {  
    static time_t logtime;  
    time(&logtime);  
    return ctime(logtime);  
}
```

```
/* Here is how to set it up */
```

```
char *myString = malloc(1024);  
initLogger(logToString, generateTimeStamp, myString);
```


Att testa ett binärt sökträd

- Vad är problemet här?

```
/* bst.h */
typedef struct _tree *Tree;

struct _tree {
    int value;
    Tree left, right;
};

Tree mkTree(int v);
void insert(Tree t, int v);
```

```
Tree t = mkTree(5);
insert(t, 1);
insert(t, 3);
insert(t, 7);
assert(t->element == 5)
assert(t->left->element == 1)
assert(t->left->left == NULL);
...
```


Hjälpkod för att testa ett binärt sökträd

```
/* Returns the number of nodes in a tree */
int size(Tree t) {
    return (t) ? 1 + size(t->left) + size(t->right) : 0;
}

/* Returns the longest path to a leaf in a tree */
int depth(Tree t) {
    return (t) ? 1 + max(depth(t->left), depth(t->right)) : 0;
}
```

Låter oss pröva viktiga egenskaper för binära sökträd utan att exponera implementationen.

Växer det vid insättning? Duplikat?

```
Tree t = mkTree(1);
assert(depth(t) == size(t) == 1)
for (int i=2; i<5; ++i) {
    insert(t, i);
    assert(depth(t) == size(t) == i)
}
```


Hjälpkod för att testa ett binärt sökträd

```
char *getPathForElement(Tree t, int element) {
    char *result = *path = (char*) malloc(depth(t));

    while (t) {
        if (element == t->element) {
            *path = '\0';
            return result;
        } else if (element < t->element) {
            *path++ = 'L';
            t = t->left;
        } else {
            *path++ = 'R';
            t = t->right;
        }
    }
    return ELEMENT_NOT_FOUND;
}
```

Låter oss se hur element flyttas eller stoppas in i trädet.

Borttagning!

```
Tree t = mkTree(3); insert(t, 5); insert(t, 1); insert(t, 2);
assert(strcmp(getPathForElement(t, 2), "LR") == 0)
assert(strcmp(getPathForElement(t, 5), "R") == 0)
```


Hjälpkod för att testa ett binärt sökträd

```
void *getElementForPath(Tree t, char *path) {
    while (t && *path) {
        switch (*path++) {
            case 'L':
                t = t->left;
                continue;
            case 'R':
                t = t->right;
                continue;
            default:
                return MALFORMED_PATH;
        }
    }
    return t ? &(t->element) : PATH_TOO_LONG;
}
```

Låter oss se hur element flyttas eller stoppas in i trädet.

Borttagning!

```
Tree t = mkTree(3); insert(t, 5); insert(t, 1); insert(t, 2);
assert(getElementForPath(t, "LR") == 2)
assert(getElementForPath(t, "R") == 5)
```


Sammanfattning

- Att beakta testbarhet vid utvecklingen styr koden bort från vissa mönster

T.ex. funktioner som initierar en datastruktur i ett enda svep

Vi vill kunna testa små bitar åt gången (isolerade från resten av systemet)

Nackdel: nu kan vi se objektet i ett felaktigt tillstånd

- Undvik globalt tillstånd

Data sparas mellan test

Koden kan ibland bli något mer komplex utan globalt tillstånd

Sammanfattning

- Arbeta efter principen att varje kodenhet endast skall ansvara för ett åtagande

Konsekvens: fler kodenheter (funktioner, klasser, moduler, etc.)

- Minimera beroenden

Annars blir testerna väldigt komplexa

Tips och tumregler

- Det är extremt viktigt att välja bra namn (på allt!)
- Undvik "fancy koding" men var smart
- Få rader ökar läsbarheten, för få rader minskar den
- Många små funktioner som går att kombinera är en design som underlättar återanvändning och underhållsbarhet – och därför också testning!
- Testning går att tänka på som återanvändning
- Använd `assert:s`, speciellt för sådant som aldrig skall hända (omöjliga situationer)
- Undvik `NULL`
- Initiera alltid variabler även om du vet att de kommer att tilldelas före de används

Tips och tumregler

Se koden i denna FL för flera dåliga exempel!

- Ta bort redundanta eller oanvänd kod – mindre = mer läsbart
- Undvik tilldelningar i booleska uttryck och i argumentposition
- Kod med för många hopp (`break`, `return`, etc.) är svår att följa
- Pröva alltid det mest sannolika fallet först (det är det som nästa är intresserad av!)
- Pröva alltid gränsvärden och index mot storlekar
- Titta alltid på returvärdena från funktioner som du utgår från lyckas (t.ex. `malloc`)
- Dokumentera allt användande av `malloc` inuti en funktion som leder till data som returnernas (annars blir minneshanteringen knepig)
- Lämna alltid tillbaka resurser på ett förtjänstfullt sätt

